

Com pregar a la Ciència Cristiana

Samuel Greenwood

Aprendre a pregar bé és el secret de tot reeiximent Cristià. Hem de fer memòria que no preguem per a canviar el pensament de Déu, que és sempre al punt de perfecció, ans el nostre. Déu no pots ser res tret de Si Mateix. La pregària no el podria fer més amorós, dolç, misericordiós i bo que no n'és i ha estat sempre. Tot el què ens cal ja és proveït per la veritat del què Déu és.

El veritable valor de la pregària rau en els efectes que té sobre el qui prega. **En girar-se vers Déu i reconèixer la unitat primordial amb Déu, el seu pensament i el seu caràcter queden divinament transformats.**

La pregària és conrear l'estat de pensament, on amb reverència i agraïment emprem el bé que Déu ja ens ha fornït. No és pidolar alguna cosa que altrament Déu podria retenir. El fill de Déu no és un pidolaire, és l'hereu, digne de “tot el què el Pare té.” La Bíblia ens diu que “**ara** som els fills de Déu.” Apropem-nos a Déu “ara,” com “fills,” i no pas com proscrits o orfes.

El Científic Cristià va a trobar Déu a la pregària com aniria a una festa de baldor on pot participar de tot el què li cal. La pràctica de pidolar i pledejar amb Déu és tant desenraonada com en seria per un famolenc seure en una taula ben parada amb tota mena de menjar i pidolar-ne. **Allò que ens cal és desclucar els nostres ulls mentals, per a veure com vegé el servent d'Elies, que estem embolcallats pel poder protector de Déu, que estem segurs amb Déu en tot moment, i que cap cosa bona ens és negada.**

Tot el tema de la pregària és explicat reverentment i del tot per la Sra. Eddy al primer capítol de *Ciència i Salut*. Tothom qui l'estudia amb el deler sincer de saber la Veritat, de reconèixer la seva unitat amb Déu, pot començar la tasca de demostrar la Ciència Cristiana.